

Publicerad 2015-08-22 23:00 av PkA

Landskap

Kompositörers musik i mitt huvud
Vilka var ni

Jag reser genom min barndoms landskap

Allt måste lämnas
Mitt allra käraste landskap

Saknar det mig nu...?

Var inte rädd
Jag vänder snart åter
Och omfamnar allt

Hur kan man begråta ett landskap
Förlora en jord
som nyss fyllde min kostym
med självkänsla
Hur kan dess kall vara så starkt?
Hur?

Tonerna från gitarren
Kompositörernas musik i mitt huvud

Sorgen griper tag
Inåt
Letar och vrider om
Men ger endast minnesbilder
och alldeles för starka känslor

Floden är nästan torrlagd
En kyrkruin reser sig från botten av en sjö
Jag hör hemma
Jag är där, där innanför väggarna
Där finns min själ kvar
En själ född på längtan och ensamhet
Den har lämnat mig nu
Det var så längesen

Utan kostym

Utan självkänsla

blir jag åter slav

vilse

i arbetslandet

det grå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PkA med Poeter.se id #46010 innehar upphovsrätten